

hvorledes det ærede Udvalg har kunnet unblade at understøtte dette Forslag. De Grunde, som anføres i Bilagene for, at Høvedelskabet kan faae denne Bevilling, synes mig at være aldeles overbevisende for Enhver, der anser Høvedelskabet for at være en Leder til Udviklingen af Jyllands Kræfter. Jeg vil derfor stemme for dette Forslag, og jeg finder lige saa vel som andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig om dette Punkt, at vi, langt fra yde den Hjælp til de ufrugtbare og ufuktiverede Strængingers Opdyrking i Danmark, som vi maatte være i Stand til, naar vi har ud og har ind kunne yde saa mange Lønder Guld til et Fæstningsvæsen, som vi aldrig have noget Brug for, og som aldrig vil bringe os noget Gavn. Saalænge vi føre saadanne Krigsbudgetter som dem, vi nu skulle vedtage i Dag eller i Morgen, er det efter min Mening en Spot mod vort eget Land at nægte en Bevilling som denne, der begjæres til at undersøge de Gæne, Høvedelskabet vil frugtbargjøre. — Det tredie Forslag, som jeg tillader mig at understøtte, er det, som blev omtalt i Gaar af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (H. N. Hansen), nemlig til Udvidelse af Brevskriverkontoret under Hof- og Stadsretten. Jeg veed ikke, hvor mange af Thingets ærede Medlemmer der har været i dette Kontor, men Enhver, som gaar ind og ser sig om der, vil stragse, at det dog er aldeles forferdeligt at holde et saadant Kontor i saa indskrænket et Rum. Jeg skal bringe Thinget i Erindring, at Rigsdagen har bevilget en betydelig Udvidelse af dette Kontor i Henseende til Vageringen. Da vi begyndte at bevilge Sagesummer i 1850, var der i hele dette Kontor ikke mere end en Fuldmægtig og en Kopsist, der var ikke engang nogen Kontorchef; thi den Mand, der fungerede som Kontorchef, beklædte et andet mere omfattende Embede under samme Ret, han var nemlig tillige Stifteskriver. Nu er det efterhaanden godtgjort her for Rigsdagen, at Forretningerne have forøget sig saaledes, at der er to Kontorchefer og to Fuldmægtige, foruden et tiltagende Antal Assistentter. For nogle Aar siden — ja, det er da ikke saa ganske faa Aar, det bliver vel en 15 Aar siden i det Mindste — behøvede Kontoret en Udvidelse. Saa greb man til den Udvei, at man tog et Stykke af Forstuen og indrethedede det til Kontor ved at sætte nogle Pulte og nogle Kaffelovne derhen. Nu strækker dette imidlertid ikke længere til, og der er i Kontoret ikke længere Plads til at stille Pantebøgerne op, ikke at tale om, at Personalet sidder ligesom det var indflemmet mellem Protokollerne, og endvidere, at de, der have Forretninger at gjøre der, ikke kunne komme ind i Kontoret, men maa staa tilbøds udenfor. Det forekommer mig, at, da der gennem dette Kontor indflyder i Statskassen en enorm Sum Penge aarlig — jeg antager, at det er omtrent $\frac{1}{3}$ af Thinglæsningsgebyrene for hele

Landet, som kommer ind der, og regner man det stemplede Papir, som forbruges til Expeditioner gennem dette Kontor, med, vil man ganske sikkert faae en Sum af 1—2 Millioner Kroner ud som tilveiebragte gennem dette Kontor — burde det dog være muligt, at der kunde være et ordentligt Sted for Pantebøgernes Jørelse. Jeg beklager, at den Understøttelse, som denne Bevilling jo egentlig skulde have haft af den ærede Justitsminister under 2den Behandling, just ikke var tiltalende, da den mere gik ud paa at oprulle et Billede af de store Udgifter, der kunde ventes af den nye Retspleiereform, saaledes at Mange eller flere fik den Forestilling, at det dog var bedst at se Tiden an ogsaa paa dette Punkt. Den Anbefaling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds gav Forslaget, var ogsaa noget betinget. Jeg beklager det, fordi den ærede Rigsdagsmand jo paa Grund af sin Embedsstilling er interesseret i denne Sag, og fordi det forekommer mig, at, naar der er Spørgsmaal om at udvide et Lokale, der hører under Regjeringen, maa Initiativet nærmest tilkomme den paagjældende Minister, medens derimod, hvis Spørgsmaalet gjælder om at udvide Lokaler, der høre under Kommunen, Forslagsretten vel snarest maatte henhøre til Magistraten. Jeg tror, at en Bevilling af Ministerens Begjæring ikke er Andet end en simpel Skyldighed mod det paagjældende Kontor. Dette var nu de tre Forslag, som jeg tillader mig at anbefale. — Det fjerde Forslag, som jeg vil omtale, kan jeg ikke give nogen Understøttelse; det er nemlig det nye Forslag angaaende Stiftsmidlerne. Hvor forterfket dette Spørgsmaal end er, kan jeg dog ikke afholde mig fra at neblægge Protest imod, at det Forslag, som nu er kommet frem her ved den nye Alliance mellem de forhen stridende Parter, selv om det billiges af Landstinget, som man maa antage, skulde være formaalkstjenligt eller skulde være et saadant, som man turde ventte. Den ærede Ordfører sagde under 2den Behandling, at det Forslag, han den Gang havde stillet, var lige saa godt som det Forslag, der var for og blev vedtaget i Folkethinget i Fjor. Jeg veed nu ikke, om den ærede Ordfører mener, at det Forslag, han nu har stillet til 3die Behandling, er endnu bedre end det, der var for i Fjor, eller om det er ringere. Det er jo for en Del taget af et Forslag, der var for her ved 2den Behandling, nemlig det, som blev stillet af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen), men som blev taget tilbage under Forhandling. Det foreliggende Forslag er en Efterligning af dette Forslag, men det Vigtigste har det ærede Udvalgs Flertal ikke taget med, nemlig det, at „Afdrag i de til geistlige Embeder henlagte Indtægter kunne for Fremtiden ikke ske uden Rigsdagens Samtykke“. Dette har det ærede Flertal udeladt; derom staaer der Intet i det nye Forslag; men saa længe som Ministeren beholder Ret til at